

Karanlığın Fısıltısı

– HüseyinBERFE · 10 Ağustos 2024

Sessizlik çökerken karanlığın koynuna,
Bir ağıt yankılanır kalbimde, derinden.
Taşır yükünü zaman, ağır akar
Ve her dakika, bir asır gibi gelir geçer.

Geçmişin hayaletleri dolaşır zihin koridorlarında,
Her köşede bir pişmanlık, her köşede bir hüzn.
Yitip giden düşlerin yankısı ki, duyulur,
Kırık bir aynada beliren silüet gibi.

Acının rengi yoktur, ama her yerde hissedilir,
Bir gölge gibi çöker umutların üstüne,
Ve yüređimde yankılanan bu sessizlik,
Sonu gelmez bir gecenin ağırlığıdır.

Kelimeler yetersiz kalır anlatmaya,
Bu derin uçurumun karanlığını,
Her nefes bir yük, her an bir sınav,
Ve yalnızlığın sessiz çığlığı,
Kaybolur sonsuzluğun karanlık deryalarında.

Ama yine de, bir kıvılcım bekler karanlıkta,
Küller arasından doğacak bir umut,
Bu ağır gecenin ardından,

Yeni bir gün doęar elbet,
Ve karanlık yerini ışığa bırakır.